

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
545

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 369861 (1)

Τεχνικός κανονισμός αποδοχής ποικιλιών βρώμης.

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις :

α) Του άρθρου 1 παραγ. 1 και 3 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (Φ.Ε.Κ. 34/τ. Α/17.3. 1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/ 1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Φ.Ε.Κ. 70/τ. Α/21.5.1984).

β) Του άρθρου 6 παραγ. 3 του ν. 1564/1985 «Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών» (Φ.Ε. 164/τ. Α/26.9.1985).

γ) Του π.δ. 582/1985 «Έναρξη ισχύος του ν. 1564/ 1985 και κατάργηση διατάξεων του α.ν. 825/1937, του ν.δ. 1348/1942 και του ν. 4035/1960» (Φ.Ε.Κ. 203/τ. Α/5.12. 1985).

δ) Της ΔΚ 20862/2.8.1985 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (Φ.Ε.Κ. 481/τ. Β/2.8.1985).

ε) Της Α.Π. 344172/7.5.1986 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Γεωργίας στους Υφυπουργούς Γεωργίας Δημ. Πιτσιώρη και Αχ. Κολιούση» (Φ.Ε.Κ. 318/τ. Β/ 9.5.1986).

στ) Της 440756/30.12.1985 απόφασης Υπουργού Γεωργίας «Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (Φ.Ε.Κ. 124/τ. Β/ 26.3.1986).

2. Την γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού, αποφασίζουμε :

Καθορίζουμε, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ ΕΟΚ της Επιτροπής της 14.4.1972 «περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (ΕΕΝ 108/8.5.1972 σελ. 8) τους όρους και προϋποθέσεις των ποικιλιών βρώμης για την εγγραφή του στον Εθνικό Κατάλογο ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών, σύμφωνα με τον παρακάτω τεχνικό κανονισμό.

«ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΒΡΩΜΗΣ»

Άρθρο 1.

Είδη δοκιμών.

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών βρώμης είναι :

α) Δοκιμές Διακριτότητας – Ομοιομορφίας-Σταθερότητας (Δ.Ο.Σ.).

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.).

Άρθρο 2.

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού της βρώμης που ισχύουν για τις δοκιμές Διακριτότητας–Ομοιομορφίας–Σταθερότητας έχουν ως εξής :

1. Εμφάνιση του φυτού στο στάδιο του αδελφώματος : 1 (όρθιο)-3 (ημιόρθιο)-5 (ενδιάμεσο)-7 (ημιέρπον)-9(έρπον).

2. Στέλεχος :

α) μήκος: 1 (πολύ κοντό)-3 (κοντό)-5 (μέτριο)-7(μακρύ)-9 (πολύ μακρύ).

β) χνούδι του ανωτέρου γονάτου : 1 (απουσία)–9 (παρουσία).

3. Φύλλο : χνούδι του άκρου του ελάσματος : 1(απουσία ή πολύ αδύνατο)-3 (αδύνατο)-5 (μέτριο) –7 (ισχυρό)-9 (πολύ ισχυρό).

4. Φόβη : σχήμα : 1 (μονόπλευρη)–2 (ημιμονόπλευρη) –3 (αμφίπλευρη).

5. Κολεός : το γλαυκό κατά το στάδιο της άνθησης : 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο)-3 (αδύνατο) -5 (μέτριο)-7 (ισχυρό)-9 (πολύ ισχυρό).

6. Κόκκος :

α) χρώμα των λεπυριδίων : 1 (άσπρο)-2 (κίτρινο)-3 (καφέ)–4 (γκρί)-5(μαύρο).

β) άγανα στα λεπυρίδια : παρουσία ή απουσία : 1 (απουσία)-9 (παρουσία).

γ) το τριχωτό της βάσης των κόκκων της πρώτης σειράς : 1 (απουσία ή πολύ αδύνατο)-3 (αδύνατο)-5 (μέτριο)-7 (ισχυρό)-9 (πολύ ισχυρό).

δ) γυμνός ή ενδεδυμένος κόκκος : 1 (γυμνός)-9 (ενδεδυμένος).

7. Ταξινόμηση του ξεσταχυάσματος : 1 (πολύ πρώϊμο) -3 (πρώϊμο)-5 (μέτριο)-7 (όψιμο)-9 (πολύ όψιμο).

Άρθρο 3.

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες γενικές προϋποθέσεις για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. της βρώμης είναι οι εξής :

1. Για δοκιμές διακριτότητας και σταθερότητας :

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών : 2.000.

β) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2.

γ) Δοκιμές ανά έτος : 1.

δ) Έτη σποράς : 2.

2. Για δοκιμές ομοιομορφίας :

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων απογόνων :
- για χειμερινούς τύπους ποικιλιών : 150.
- για ανοιξιάτικους τύπους ποικιλιών : 100.

β) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών : 2.000.

γ) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2.

δ) Δοκιμές ανά έτος : 1.

ε) Έτη σποράς : 1.

Άρθρο 4.

Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.).

Για τις δοκιμές Κ.Α.Χ. γίνονται τα εξής πειράματα :

α) Παραγωγικότητας.

β) Αξίας χρήσης (τεχνολογική ποιότητα).

γ) Σταθερότητας της απόδοσης.

Άρθρο 5.

Παραγωγικότητα.

1. Τα πειράματα ποικιλιών γίνονται σε διάφορες ζώνες ανάλογα με τον τύπο ανάπτυξης των ποικιλιών (Χειμωνιάτικες, ανοιξιάτικες ποικιλίες).

2. Η παραγωγικότητα μιάς ποικιλίας που εκφράζεται με την απόδοση εκτιμάται σε πειραματικούς που διεξάγονται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες καλλιέργειας και περιλαμβάνουν ποικιλίες-μάρτυρες για σύγκριση.

3. Οι ζώνες πειραματισμού είναι :

α) Ζώνη Ι : Ψυχρές περιοχές : Δυτική Μακεδονία, Θράκη και Ορεινές περιοχές όλης της Χώρας.

β) Ζώνη ΙΙ : Θερμές περιοχές : Όλη η υπόλοιπη Χώρα.

4. Σε κάθε πειραματικό, η απόδοση της ποικιλίας συγκρίνεται με την απόδοση ενός μάρτυρα που περιλαμβάνει δύο ή τρείς ποικιλίες που καλλιεργούνται στην ζώνη πειραματισμού ή προσαρμόζονται καλύτερα σ'αυτή και καθορίζονται από το Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών.

5. Η νέα ποικιλία κρίνεται κατά ζώνη πειραματισμού. Πρέπει να υπάρχει ικανοποιητικός αριθμός δεδομένων, τουλάχιστον 4 πειραματικών κάθε χρόνο επί δύο συνεχόμενα χρόνια, για να θεωρείται αξιόπιστη η εκτίμηση της παραγωγικότητας της ποικιλίας.

6. Για να προταθεί μία ποικιλία για εγγραφή, πρέπει η παραγωγικότητά της να είναι τουλάχιστον ίση με το ελάχιστο όριο που προβλέπεται κατά κατηγορία ποιότητας.

7. Οι ποικιλίες που παρουσιάζουν ένα ή περισσότερα φυσιολογικά χαρακτηριστικά ιδιαίτερης σημασίας (πολύ υψηλή ανθεκτικότητα στο πλάγιασμα, στο κρύο, σε ασθένειες κ.λ.π.) μπορούν να γίνουν αποδεκτές όταν η παραγωγικότητά τους δεν υπολείπεται περισσότερο από 3% εκείνου του ελάχιστου που προβλέπεται κατά κατηγορία και όταν τα άλλα φυσιολογικά χαρακτηριστικά δεν επηρεάζουν την σταθερότητα της παραγωγής.

Κάθε ποικιλία η παραγωγικότητα της οποίας περιλαμβάνεται μεταξύ του ελάχιστου ορίου και -2% αυτού, στα δύο χρόνια πειραματισμού, δοκιμάζεται και τρίτο χρόνο και η ποικιλία μάρτυρας είναι εκείνη του προηγούμενου χρόνου.

8. Ανάλογα με την πρόοδο της επιλογής στα φυτά και την εξέλιξη των ποικιλιών που βρίσκονται στην καλλιέργεια, το Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών ορίζει κάθε χρόνο τον Ιούλιο μήνα τις ποικιλίες που συνιστούν τον μάρτυρα και προχωρεί στην τελική τροποποίηση των ορίων των κατηγοριών ποιότητας που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 6.

Αξία χρήσης (Τεχνολογική ποιότητα).

1. Η εκτίμηση της αξίας χρήσης βασίζεται στα παρακάτω χαρακτηριστικά :

α) Καλυμμένη βρώμη :
- Πρωτεϊνικό περιεχόμενο.
- Ποσοστό φλοιών (ή βάρος ενδοσπερμίων) %.
- Βάρος χιλίων κόκκων.

β) Γυμνή βρώμη :
- Πρωτεϊνικό περιεχόμενο.

2. Για κάθε χαρακτηριστικό, οι τιμές της ποικιλίας που εκφράζονται επί τοις % του μάρτυρα, ταξινομούνται σε τρείς κατηγορίες ποιότητας τα όρια των οποίων καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

α) Κατηγορία Α : Η ποικιλία παρουσιάζει τουλάχιστον δύο χαρακτηριστικά στο επίπεδο Α.

β) Κατηγορία Κ : Η ποικιλία παρουσιάζει τουλάχιστον δύο χαρακτηριστικά στο επίπεδο Κ ή ένα στο επίπεδο Α και ένα άλλο στο επίπεδο Κ.

γ) Κατηγορία Μ : Όλες οι άλλες περιπτώσεις.

3. Οι ποικιλίες που βρίσκονται στα όρια κατηγοριών και των οποίων η αλλαγή της κατηγορίας ποιότητας καθορίζει την πρόταση εγγραφής, αποτελούν υποχρεωτικά το αντικείμενο μελέτης μιας πλήρους χρονιάς.

4. Οι μέθοδοι εκτίμησης των τεχνολογικών χαρακτηριστικών προσδιορίζονται όπως στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 7.

Σταθερότητα απόδοσης.

1. Οι ποικιλίες που κρίνονται ικανοποιητικές για τα κριτήρια «παραγωγικότητα» και «ποιότητα» πρέπει επίσης να έχουν σαφή χαρακτηριστικά που να τους εξασφαλίζουν μια σταθερότητα της παραγωγής στην ζώνη όπου γίνονται τα πειράματα.

2. Ο κατάλογος αυτών των χαρακτηριστικών καθώς και η σχετική σημασία τους προσδιορίζονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 8.

Δεδομένα πειραμάτων.

Τα δεδομένα των πειραμάτων των δύο χρόνων συγκεντρώνονται στο φάκελλο της ποικιλίας και αν η ποικιλία αποδειχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση παραγωγικότητας και ποιότητας καθώς και στους παράγοντες που ρυθμίζουν τη σταθερότητα της παραγωγής, προτείνεται για εγγραφή αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για τη διακριτότητα-ομοιομορφία και σταθερότητα.

Άρθρο 9.

Παραρτήματα.

Κατωτέρω παρατίθενται τα Παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και IV που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος Κανονισμού και έχουν ως εξής :

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

(βάσει απόδοσης, ποιότητας και χαρακτηριστικών που συντελούν στη σταθερότητα της παραγωγής).

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ Απόδοση			Αριθμός χαρακτηριστικών μη επιθυμητών που επηρεάζουν δυσμενώς την απόδοση			Χαρακτηριστικά με ευνοϊκή επίδραση
Ποιότητας «Α»	Ποιότητας «Κ»	Ποιότητας «Μ»	πολύ σοβαρά	σοβαρά	λιγότερο σοβαρά	
93- 96%	96- 99%	99-102%	0	0	0	1 τουλάχιστον υποχρεωτικά
96- 99%	99-102%	102-105%	0	0	1	Ανάλογα με το ενδιαφέρον τους οι κριτές θα είναι πιο ανεκτικοί στον αριθμό των χαρακτηριστικών που έχουν δυσμενή επίδραση.
99-102%	102-105%	105-108%	0	0	2	
102-105%	105-108%	108-111%	0	1	2	
102-108%	108-111%	111-114%	0	1	3	
〉108%	〉111%	〉114%	Η επιτροπή θα εκτιμήσει την εμφάνιση του κάθε χαρακτηριστικού.			

Μάρτυρας : Η ποικιλία Βρώμης Κασσάνδρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Ποσοστά % του μάρτυρα.

Κατηγορία ποιότητας	Χαρακτηριστικά για την εκτίμηση της αξίας χρήσης της βρώμης		
	Πρωτεΐνη	Βάρος ενδοσπερμίων	Βάρος 1.000 κόκκων
Αρίστη «Α»	≥120%	≥107%	≥98%
Καλή «Κ»	≥105%	≥102%	≥85%
Μέτρια «Μ»	〈105%	〈102%	〈85%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ

1. Πρωτεϊνικό περιεχόμενο: Κατά KJEL DAHL (N × 6,25).

2. Ποσοστό φλοιών: Κατά VAN GASTEL ET AL. (DE CLERK «COURS DE BRASSERIE» VOL II p. 299).

3. Βάρος 1.000 κόκκων. Προσδιορισμός σε δείγμα 200 τυχαίων υγιών κόκκων, με 2 τουλάχιστον επαναλήψεις ζύγιση και αναγωγή 0/00.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΣΕΩΝ

Χαρακτηριστικά βαθμολογία: από 1 = πολύ κακή μέχρι 9 = πολύ καλή	Ζώνες		Ανεπαρκείς αντοχή που υπολογίζεται ότι έχει δυσμενή επίδραση			Αντοχή που υπολογίζεται ιδιαίτερα
	I	II	πολύ σοβαρά	σοβαρά	λιγότερο σοβαρά	σημαντική
Παγετός	I	II	1 2	3 1	4 2	≥7 ≥7
Πλάγιασμα	I	II	1 2	3	4	≥8
Τίναγμα	I	II	1	2	3	≥7
Σκωρίαση P CORONATA	I	II		1	2	≥7
Ωίδιο	I	II		1	2	≥7
Οσκινέλα	I	II		1	2	≥7
Πρωϊμότητα		II				≥8

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 26 Ιουνίου 1986

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΤΣΙΩΡΗΣ

Αριθ. 381536 (2)

Τεχνικός κανονισμός αποδοχής ποικιλιών Τριφυλλιού του ύπτιου (Περσίας) (Trifolium Resupinatum L.).

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 παραγ. 1 και 3 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34 Α/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70 Α/21.5.1984).

β) Του άρθρου 6 παραγ. 3 του ν. 1564/1985 «Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών» (ΦΕΚ 164 Α/26.9.1985).

γ) Του π.δ. 582/1985 «Έναρξη ισχύος του ν. 1564/1985 και κατάργηση διατάξεων του α.ν. 825/1937, του ν.δ. 1348/1942 και του ν. 4035/1960» (ΦΕΚ 203Α/4.12.1985).

δ) Της αριθ. Δ.Κ. 20862/2.8.1985 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ 481 Β'/2.8.1985).

ε) Της αριθ. Α.Π. 344172/7.5.1986 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Γεωργίας στους Υφυπουργούς Γεωργίας Δημ. Πιτσιώρη και Αχ. Κολιούση» (ΦΕΚ 318 Β').

στ) Της αριθ. 440756/30.12.1985 απόφασης Υπουργού Γεωργίας «Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (ΦΕΚ 124 Β'/26.3.1986).

2. Την γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού, αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 1972 «Περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (ΕΕΝ 108/8.5.1972 σελ. 8) τους όρους και προϋποθέσεις των ποικιλιών Τριφυλλιού του ύπτιου (Περσίας) (Trifolium Resupinatum L.) για την εγγραφή του στον Εθνικό Κατάλογο ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών, σύμφωνα με τον παρακάτω τεχνικό κανονισμό:

«ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΥ ΤΟΥ ΥΠΤΙΟΥ (ΠΕΡΣΙΑΣ)» (TRIFOLIUM RESUPINATUM L.)

Άρθρο 1.

Είδη δοκιμών.

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών Τριφυλλιού του Ύπτιου είναι:

α) Δοκιμές Διακριτότητας-Ομοιομορφίας-Σταθερότητας (Δ.Ο.Σ.)

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.).

Άρθρο 2.

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού του Τριφυλλιού του Ύπτιου που ισχύουν για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. έχουν ως εξής:

1. Στέλεχος (στην αρχή της άνθησης): 1 (πολύ μικρό) – 3 (μικρό) – 5 (μέτριο) – 7 (μεγάλο) – 9 (πολύ μεγάλο).

α) σχήμα: (σε τομή): 3 (κυκλικό) – 5 (πολυεδρικό)

β) Μήκος: 1 (πολύ μικρό) – 3 (μικρό) – 5 (μέτριο) – 7 (μεγάλο) – 9 (πολύ μεγάλο).

γ) χνούδι (παρουσία ή απουσία): 1 (απουσία) – 9 (παρουσία).

2. Φύλλο (στην αρχή της άνθησης):

α) Σχήμα του κεντρικού τελικού φυλλαρίου: 3 (επίμηκες) – 5 (οβάλ) – 7 (στρογγυλό)

β) διαστάσεις του κεντρικού τελικού φυλλαρίου:
μήκος: 3 (μικρό) – 5 (μέτριο) – 7 (μεγάλο)
πλάτος: 3 (στενό) – 5 (μεσαίο) – 7 (φαρδύ)

3. Άνθος: χρώμα του πετάσου: 5 (ανοικτό κόκκινο) – 9 (σκούρο κόκκινο).

4. Λοβός: σχήμα (στο στάδιο πλήρους ωρίμανσης): 3 (σφαιρικός) – 7 (πεπλατυσμένος)

5. Σπόρος: χρώμα: 3 (κίτρινο) – 5 (πρασινωπό) – 7 (βιολετί).

6. Ταξινόμηση άνθησης: 1 (πολύ πρώιμο) – 3 (πρώιμο) – 5 (μεσοπρώιμο) – 7 (όψιμο) – 9 (πολύ όψιμο).

Άρθρο 3.

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες γενικές προϋποθέσεις για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. του Τριφιλλιού του Ύπτιου είναι οι εξής:

1. Για δοκιμές Διακριτότητας και Σταθερότητας:

α) Έκταση επιφανείας σε τεμάχια με γραμμοειδή σπορά: 10 μ.

β) Πειραματικά τεμάχια/έτος: 2

γ) Δοκιμές/έτος: 2

δ) Έτη σποράς: 2

2. Για δοκιμές Ομοιομορφίας:

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων μεμονωμένων φυτών: 50

β) Πειραματικά τεμάχια/έτος: 2

γ) Δοκιμές/έτος: 1

δ) Έτη σποράς: 2

Άρθρο 4.

Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.)

1. Οι ποικιλίες αξιολογούνται για την καλλιεργητική τους αξία και χρήσεη σε συγκριτικά πειράματα απόδοσης και συγκρίνονται με την ποικιλία μάρτυρα ή με τον θεωρητικό μάρτυρα (Μ.Ο. δύο ποικιλιών μαρτύρων) που προτείνονται από αρμόδια υποεπιτροπή και παραμένουν οι ίδιοι σε όλη τη διάρκεια του πειραματισμού.

2. Ο πειραματισμός διαρκεί κανονικά δύο χρόνια. Αν υπάρχει λόγος παρατείνεται και για τρίτο χρόνο. Ο αριθμ. των πειραματικών είναι τουλάχιστον 4 κάθε χρόνο. Τα πειράματα ποικιλιών γίνονται σε διάφορες περιοχές της χώρας με φθινοπωρινή ή ανοιξιάτικη σπορά, ανάλογα με τις χαμηλές θερμοκρασίες που επικρατούν το χειμώνα.

Στις περιοχές της ΒΔ Ελλάδας, Πελοποννήσου, Εύβοιας και νησιών στις οποίες οι χαμηλές θερμοκρασίες είναι μέχρι -7° C., η σπορά γίνεται το φθινόπωρο. Στις λοιπές περιοχές των παραπάνω διαμερισμάτων ή γενικότερα της λοιπής χώρας όπου οι θερμοκρασίες είναι χαμηλότερες από -7° C., η σπορά γίνεται την άνοιξη.

3. Τα αποτελέσματα των πειραματισμών και οι παρατηρήσεις που παίρνονται αποτελούν τη βάση για την εκτίμηση της καλλιεργητικής αξίας και χρήσης της ποικιλίας. Η μέση τιμή του μάρτυρα ή του θεωρητικού μάρτυρα λαμβάνεται σαν βάση για τις συγκρίσεις και βαθμολογείται με 100. Βασικό κριτήριο εκτίμησης της ποικιλίας θεωρείται η απόδοσή της σε σανό. Στην απόδοση της ποικιλίας, σε % του μάρτυρα, προστίθεται ή αφαιρείται το σύνολο των αποκλίσεων των άλλων σημαντικών χαρακτηριστικών (μόρια).

4. Τα χαρακτηριστικά αυτά υπολογίζονται σαν αποκλίσεις από το μάρτυρα και είναι:

1. Αρχική ευρωστία: (10 μέρες μετά το πλήρες φύτρωμα) Βαθμολογία: 1 πολύ κακή μέχρι 9 πολύ καλή.

2. Πρωϊμότητα άνθησης: Αριθμός ημερών από το φύτρωμα μέχρι την άνθηση (ποσοστό 50 % των ανθισμένων φυτών). Για κάθε 5 μέρες περισσότερες ή λιγότερες από τον μάρτυρα προστίθεται ή αφαιρείται ένα μόριο στην απόδοση.

3. Αντοχή στις ασθένειες (σκωρίαση, ωίδιο): Βαθμολογία: 1 πολύ ευπαθής μέχρι 9 πολύ ανθεκτική.

4. Αριθμός κοπών : Για κάθε κοπή πάνω ή κάτω από τον μάρτυρα, προστίθεται ή αφαιρείται μία μονάδα στην απόδοση (τελευταία κοπή υπολογίζεται εκείνη που έχει τουλάχιστον ένα μέσο ύψος 70 εκ. Αποκλείονται ποικιλίες μιας κοπής.

5. Τελική εκτίμηση της ποικιλίας : Η τελική εκτίμηση της ποικιλίας γίνεται με την πρόσθεση ή την αφαίρεση στην απόδοση (% του μάρτυρα), το σύνολο των μορίων των διαφόρων χαρακτηριστικών. Ποικιλία με απόδοση $\geq$ 100 δηλ. ίση ή πάνω από τον μάρτυρα, γίνεται αποδεκτή.

Άρθρο 5.

Δεδομένα πειραμάτων

Τα δεδομένα των πειραμάτων των δύο χρόνων συγκεντρώνονται στο φάκελλο της ποικιλίας και αν η ποικιλία αποδειχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση της καλλιεργητικής αξίας και χρήσης προτείνεται δια εγγραφή στον Εθνικό Κατάλογο αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για Διακριτότητα - Ομοιομορφία - Σταθερότητα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 1986

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ — **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΤΣΙΩΡΗΣ**

Αριθ. 381546 (3)

Τεχνικός κανονισμός αποδοχής ποικιλιών βίκου. (VICIA SATIVA L.)

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις :

α) Του άρθρου 1 παραγ. 1 και 3 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (Φ.Ε.Κ. 34/τ. Α/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Φ.Ε.Κ. 70/τ. Α/21.5.1984).

β) Του άρθρου 6 παραγ. 3 του ν. 1564/1985 «Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών» (Φ.Ε.Κ. 164/τ. Α/26.9.1985).

γ) Του π.δ. 582/1985 «Έναρξη ισχύος του ν. 1564/1985 και κατάργηση διατάξεων του α.ν. 825/1937, του ν.δ. 1348/1942 και του ν. 4035/1960» (Φ.Ε.Κ. 203/τ.Α/5.12.1985).

δ) Της ΔΚ 20862/2.8.1985 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (Φ.Ε.Κ. 481/τ.Β/2.8.1985).

ε) Της Α.Π. 344172/7.5.1986 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Γεωργίας στους Υφυπουργούς Γεωργίας Δημ. Πιτσιώρη και Αχ. Κολιούση» (Φ.Ε.Κ. 318/τ. Β/9.5.1986).

στ) Της 440756/30.12.1985 απόφασης Υπουργού Γεωργίας «Γενικός Τεχνικός Κανονισμός Αποδοχής Ποικιλιών των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (Φ.Ε.Κ. 124/τ.Β/26.3.1986).

2. Τη γνωμοδότηση της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού, αποφασίζουμε :

Καθορίζουμε, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 72/180/ΕΟΚ της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 1972 «περί καθορισμού των χαρακτηριστικών και των ελαχίστων προϋποθέσεων για την εξέταση ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών» (ΕΕΝ 108/8.5.1972 σελ. 8) τους όρους και προϋποθέσεις των ποικιλιών βίκου για την εγγραφή του στον Εθνικό Κατάλογο Ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών, σύμφωνα με τον παρακάτω τεχνικό κανονισμό :

«ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΒΙΚΟΥ»

Άρθρο 1.

Είδη δοκιμών.

Οι επίσημες εξετάσεις που διεξάγονται για την αποδοχή των ποικιλιών βίκου είναι :

α) Δοκιμές Διακριτότητας-Ομοιομορφίας-Σταθερότητας (Δ.Ο.Σ.).

β) Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.).

Άρθρο 2.

Χαρακτηριστικά για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Τα χαρακτηριστικά του φυτού του βίκου που ισχύουν για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. έχουν ως εξής :

1. Φύλλο

α) σχήμα των πρώτων αρχικών φύλλων : 1(πολύ στενό)–3(στενό)–5(μέσο)–7(πλατύ)–9(πολύ πλατύ).

β) διαστάσεις των πρώτων αρχικών φύλλων, (πλάτος/μήκος) : 1(μικρότερο από 1/8)–3(περίπου 1/7)–5(περίπου 1/5)–7(περίπου 1/3)–9(μεγαλύτερο από 1/2).

γ) σχήμα του φυλλαρίου : 1(στρογγυλό)–9(επίμηκες).

δ) διαστάσεις του φυλλαρίου (σχέση πλάτος προς μήκος).

2. Άνθος : χρώμα του πετάλου : 1(άσπρο)–2(ρόζ)–3(ανοικτό βιολετί)–4(σκούρο βιολετί).

3. Λοβός

α) σχήμα : σύσφιξη των κόκκων : (1(απουσία)–3(ασθενής) 5(μέση)–7(ισχυρή)–9(πολύ ισχυρή).

β) χνούδι : 1(απουσία)–3 (λίγο)–5(μέτριο)–7(πολύ)–9(πάρα πολύ).

4. Κόκκος

α) σχήμα : 1(σφαιρικό)–2 (υποσφαιρικό) 3 (υποφακοειδές) 4(ατρακτοειδές) 5(παραλληλεπίπεδο).

β) μέγεθος : 1(πολύ μικρό)–3(μικρό)–5(μεσαίο)–7(μεγάλο)–9(πολύ μεγάλο).

γ) βασικό χρώμα : (1(άσπρο)–2 (γκρι)–3 (γκρι πράσινο)–4(μαύρο).

δ) διακόσμηση : 1(απουσία)–9(παρουσία).

ε) χρώμα κοτυληδόνων : 1(καφεολέ)–2(ροζ βιολετί)–3(πορτοκαλί).

5. Ταξινόμηση της άνθησης : 1(πολύ πρώϊμη)–3(πρώϊμη)–5 (μεσοπρώϊμη)–7(όψιμη)–9(πολύ όψιμη).

Άρθρο 3.

Προϋποθέσεις για δοκιμές Δ.Ο.Σ.

Οι ελάχιστες γενικές προϋποθέσεις για τις δοκιμές Δ.Ο.Σ. του βίκου είναι οι εξής :

1. Για δοκιμές Διακριτότητας και Σταθερότητας :

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων φυτών σε τεμάχια με γραμμοειδή σπορά : 100.

β) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2.

γ) Δοκιμές ανά έτος : 1.

δ) Έτη σποράς : 2.

2. Για δοκιμές ομοιομορφίας :

α) Ελάχιστος αριθμός εξεταζομένων απογόνων (φυτά) : 50.

β) Πειραματικά τεμάχια ανά έτος : 2.

γ) Δοκιμές ανά έτος : 1.

δ) Έτη σποράς : 1.

Άρθρο 4.

Δοκιμές Καλλιεργητικής Αξίας και Χρήσης (Κ.Α.Χ.).

1. Οι ποικιλίες αξιολογούνται για την καλλιεργητική τους αξία και χρήση σε συγκριτικά πειράματα αποδόσεων, για σανό και για καρπό χωριστά, που γίνονται σε δύο ζώνες πειραματισμού (ψυχρές και θερμές περιοχές) και για δύο χρόνια. Αν όμως υπάρχει λόγος, ο πειραματισμός παρατείνεται για τρίτο χρόνο. Η σπορά και στις δύο ζώνες γίνεται το φθινόπωρο.

2. Η κατάταξη των ποικιλιών κατά κατηγορίες (σανοδοτικές ή καρποδοτικές) και κατά ζώνες, γίνεται με βάση τα στοιχεία του βελτιωτή. Αν τα στοιχεία αυτά για κάποια ποικιλία αποδειχτούν εσφαλμένα, τον επόμενο χρόνο η ποικιλία αλλάζει κατηγορία ή ζώνη.

3. Για να είναι αξιόπιστη η εκτίμηση της παραγωγικότητας κάθε, υπό αξιολόγιση, ποικιλίας πρέπει να βασίζεται σε αποτελέσματα 4 τουλάχιστον πειραματικών αγρών το χρόνο, για δύο συνεχόμενα χρόνια.

Η μέση απόδοση των ποικιλιών–μαρτύρων που συμμετέχουν στον πειραματισμό (θεωρητικός μάρτυρας), αποτελεί τη βάση για τις συγκρίσεις των μ.ο. των αποδόσεων κάθε ποικιλίας και βαθμολογείται με 100.

4. Η απόδοση κάθε ποικιλίας, σε σανό ή σε καρπό, θεωρείται το βασικότερο κριτήριο για την εκτίμηση της καλλιεργητικής της αξίας. Η απόδοση ανάγεται επί τοις εκατό του θεωρητικού μάρτυρα (σχετική απόδοση) και σ'αυτή την τιμή προστίθεται ή αφαιρείται το σύνολο των αποκλίσεων των άλλων σημαντικών χαρακτηριστικών που αναφέρονται στην παρακάτω παρ. 5.

5. Τα χαρακτηριστικά για τα οποία υπολογίζονται οι θετικές ή αρνητικές αποκλίσεις από το μέσο όρο των μαρτύρων είναι :

α) Αντοχή στο ψύχος : Βαθμολογία από 1 μέχρι 9, όπου 1 πολύ ευπαθής και 9 πολύ καλή αντοχή, με αντίστοιχες διαβαθμίσεις για τρία ενδιάμεσα στάδια (3 κακή, 5 μέτρια, 7 καλή).

β) Αντοχή στις ασθένειες (κυρίως βοτρύτιδα, περονόσπορο, ασκοχύτωση) : Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο και με την προηγούμενη κλίμακα.

γ) Πρωϊμότητα : Μόνο στις ποικιλίες που προορίζονται αποκλειστικά για παραγωγή καρπού.

Για κάθε 5 μέρες περισσότερες ή λιγότερες από τον μ.ο. των μαρτύρων αφαιρείται ή προστίθεται αντίστοιχα ένα μόριο στην απόδοση.

δ) Άνοιγμα των λοβών : Αν οι κατώτεροι λοβοί των φυτών μιας ποικιλίας, παρουσιάζουν στην πλειοψηφία τους φυσιολογικά ανοίγματα, δύο–τρεις μέρες μετά το θερισμό της, με αποτέλεσμα να πέφτει ο σπόρος στη γη, αφαιρούνται τρία μόρια από τη σχετική της απόδοση. Αν δεν παρουσιάζουν κανένα άνοιγμα απολύτως, προστίθενται τρία μόρια.

δ) Προσθέτοντας ή αφαιρώντας στην απόδοση (% του μ.ο. των μαρτύρων) το σύνολο των μονάδων (μορίων) των διαφόρων χαρακτηριστικών, εξάγεται η τελική βαθμολογία της ποικιλίας.

Άρθρο 5.

Δεδομένα πειραμάτων.

Τα δεδομένα των πειραμάτων των δύο χρόνων συγκεντρώνονται στο φάκελλο της ποικιλίας και αν η ποικιλία αποδειχθεί ικανοποιητική στην εκτίμηση της καλλιεργητικής αξίας και χρήσης, προτείνεται για εγγραφή, αφού πρώτα ληφθούν υπόψη τα δεδομένα των δοκιμών για Διακριτότητα–Ομοιομορφία–Σταθερότητα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 1986

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ — ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΤΣΙΩΡΗΣ

Αριθ. 346 **(4)**

Πρόγραμμα σπουδών τμήματος Φυσικής Ακαδημαϊκού έτους 1984 -1985.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η Γ.Σ. του τμήματος Φυσικής στη συνεδρίασή της στις 19.5.1986 ενέκρινε αναδρομικά το πρόγραμμα σπουδών του τμήματος του ακαδημαϊκού έτους 1984 -1985 ως ακολούθως.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΧΡ. ΜΑΘΗΜΑΤΑ

	ώρες διδασκαλ. ανά εβδομάδα		
	Μαθημ.	Φρον.	Εργ.
Άλγεβρα I	2	1	—
Ανάλυση I	2	2	—
Ανάλυση II	2	2	—
Ανάλυση III	2	2	—
Ανάλυση IV	2	2	—
Πιθανοτ. Στατιστική -θεωρία σφαλμάτων	2	2	—
Χημεία	2	1	2
Προγραμματισμός	2	—	2
Ιστορ. και Φιλοσ. Φυσ. Επιστημών	2	—	—
Μέθοδοι διδασκαλίας Φυσικής	2	—	1
Γενική Φυσική : Μηχανική	4	3	2
Μοριακή Φυσική-Θερμότητα	3	2	2
Ηλεκτρομαγνητισμός	4	3	2
Κυματική -Οπτική	3	2	2
Μαθηματικές Μέθοδοι Φυσικής	3	2	—
Στατιστική Φυσική	2	2	—
Στερεά Κατάσταση	2	1	2
Μηχανική I	2	2	—
Μηχανική II	2	2	—
Ειδική Σχετικότητα	2	1	—
Κβαντομηχανική I	2	2	—
Κβαντομηχανική II	2	2	—
Ηλεκτρονική I	3	1	2
Ηλεκτρονική II	3	1	2
Ατομική Φυσική	2	2	2
Πυρηνική Φυσική	2	2	2
Υπολογιστές	2	1	2
Εισαγωγή στην Αστροφυσική	2	—	2
Ηπιες μορφές Ενέργειας - Φυσική Περιβαλ.	2	2	—
Φυσική της Ατμόσφαιρας	2	1	1

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ

Κύκλοι Μαθημάτων

	ώρες διδ. ανά εβδομ		
Εκπαίδευση	Μαθημ.	Φροντ.	Εργ
Ψυχολογία	2	2	—
Εκπαίδευση I	2	2	—
Εκπαίδευση II	2	2	—
Εκπαιδευτικό Εργαστήριο	2	—	2
Στερεά Κατάσταση			
Φυσική Στερεάς Κατάστασης	3	1	—
Κβαντική Οπτική	3	1	—
Πυρηνική Φυσική			
Πυρηνική Φυσική II	2	2	2
Κοσμική Ακτινοβολία	2	2	—
Στοιχειώδη σωμάτια	3	1	—
Πυρηνική ενέργεια - Κοινωνία	3	—	—
Πυρηνική Τεχνολογία	2	—	2
Υγειοφυσική (βλέπε και κύκλο ΒΙΟ)	2	—	2
ΒΙΟ			
Υγειοφυσ. (βλ. και κύκλο Πυρην. Φυσική)	2	—	2
Οργανική Χημεία	3	1	—
Βιοηλεκτρονική	2	1	2
Γενική Βιολογία	2	—	2
Βιοφυσική	2	—	2
Περιβάλλον			
Μετεωρολογία	2	1	1
Ωκεανογραφία	3	1	—
Φυσική Κλιματολογία	3	1	—
Ρύπανση -Προστασ. Περιβάλλοντος	3	1	—
Εφαρμοσμένη Ρευστομηχανική	3	1	—

Ηλεκτρονική, Τηλεπικοινωνίες Υπολογιστές

	ώρες διδασκ. ανα εβδομάδα Μαθημ.	Φρον.	Εργ
Εισαγωγή στα Συστήματα Τηλεπικοιν.	2	1	2
Συστήματα Υπολογιστών	2	1	2
Εισαγωγή στα Συστήματα Αυτοματισμού	2	1	2
Μικροηλεκτρονική	3	1	—
Οπτικοηλεκτρονική	2	1	2
Ανάλυση Κυκλωμάτων	2	2	—
Εισαγωγή στις Ηλεκτρονικές Δ/ξεις ισχύος	2	1	2

Μαθηματικές Επιλογές

Εφαρμοσμένα Μαθηματικά στη Φυσική I	3	2	—
Εφαρμοσμένα Μαθηματικά στη Φυσική II	3	2	—
Αριθμητική ανάλυση	3	2	—
Διαφορική Γεωμετρία και εφαρμογές I	2	1	—
Διαφορική Γεωμετρία και εφαρμογές II	2	1	—

(Πρόταση φοιτητών που έστειλαν στην τελευταία συνάντηση)

Κύκλος Γενικών Μαθημάτων

Φυσική πλάσματος	2	2	—
Μαθηματική Φυσική	2	2	—
Σύγχρονα οπλοστάσια και ειρήνη	3	—	—
Ενεργειακές Μηχανές	2	2	—
Μηχανική Συνεχών Συστημάτων	2	2	—
Ιστορία και Φιλοσοφία Επιστημών II	3	—	—
Ανάλυση Κυκλωμάτων (βλ. Κύκλ. Ηλεκτρ.)	2	2	—
Ηλεκτρομαγνητισμός II	3	1	—
Γενική θεωρία Σχετικότητας	2	2	—
Μοριακή Φυσική	2	1	2
Θεωρία ομάδων στη Φυσική	2	2	—
Φυσικοχημεία	2	1	2
Σεισμολογία	2	1	2
Εφαρμοσμένη Οπτική	2	1	2
Γεωφυσική	2	2	—
Αστροφυσική II	2	2	—
Παρατηρησιακή Αστροφυσική	2	1	2
Ηλιακή Φυσική	2	2	—
Αστροφυσική Υψηλών Ενεργειών	2	2	—
Φυσική Διαστήματος	2	2	—

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΞΑΜΗΝΟ I	ΕΞΑΜΗΝΟ II
Άλγεβρα	Ανάλυση II
Ανάλυση I	Φυσική II
Φυσική I (Μηχανική)	Προγραμματισμός
Χημεία	Αστροφυσική
Πιθανότητες - Στατιστική	Ανάλυση III
ΕΞΑΜΗΝΟ III	**ΕΞΑΜΗΝΟ IV**
Μηχανική I	Μεχανική II
Φυσική III	Φυσική IV
Ανάλυση IV	Μαθημ. Μέθοδοι Φυσικής
Φυσική ατμόσφαιρας	Φυσική περιβάλλοντος - Ηπιες μορφές ενέργειας
Επιλογή	Επιλογή
ΕΞΑΜΗΝΟ V	**ΕΞΑΜΗΝΟ VI**
Ηλεκτρονική I	Ηλεκτρονική II
Κβαντομηχανική I	Κβαντομηχανική II
Υπολογιστές	Φυσική Στερ. Καταστ.
Ειδική Σχετικότητα	Ατομική Φυσική
Στατιστική Φυσική	Επιλογή
ΕΞΑΜΗΝΟ VII	**ΕΞΑΜΗΝΟ VIII**
Ιστορία και Φιλοσ. των Φυσ. επιστημών	Ειδικό Θέμα II
Πυρηνική Φυσική	Επιλογή
Μέθοδοι διδασκαλ. Φυσικής	Επιλογή
Επιλογή	Επιλογή
Ειδικό θέμα I	Επιλογή

Αθήνα 9 Ιουνίου 1986

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΟΥΜΠΑΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ